

Ömrümün Hülasası

– BilalBütün · 15 Şubat 2015

ÖMRÜMÜN HÜLASASI

Ey sevgili;
Unutmak istedikçe hatırladım seni
Kulaklarımda sesin,
Gözlerimde yüzün
Gök yüzü ağlar,ben ağlarım
Hasretin yazılır alınıma
Adı hüzün !.....

Aslında alınıma yazılan
Bir ömrün hülasasıydı.
İstesem de,istemesem de yaşadığım.
Ahhh zaman;
Geçmişle gelecek arasındaki ayna
Arkası tümsek,önü çukur...
Uzak ve yakın kavramı
En güzel sen de okunur.

Siz:
Her şeyini tek tek hatırladığım
Geride kalanlar:
Güzel yüzlü çocuk,
Yağız delikanlı,
Görünce heyecandan dizlerimin titrediği
Bal rengi gözlü,sarı saçlı kız
Şimdi nerdesiniz?
Neden yok oldunuz
Var mıydı böyle koyup gitmek
Söz vermemiş miydik
Sonuna kadar birliktelik için...
Küstüm hepinize
Gidin....gidin...gidin !!!!!1

Ve siz;

Önce saç sakala,
Sonra ömre yağan seneler...
Ne kadar da dosttuk sizinle
Peki siz ne diyeceksiniz?...

Ne garip bir duygu
Uzaklaşırken yakınlaşmak
Varı yaşarken,yoka ulaşmak
Çok sandığın şeyin
Aslında tekten ibaret olduğunu anlamak
Ve bir elin kapını vurduğunu duymak
Tak....tak....tak !...

İki ezan arasındaki ömür
Bitti,bitecek
El sallıyor güneş ufukta
Varla yok arasındaki çizgi
Silindi silinecek...
Bir varmış,bir yokmuş makamına
Ulaşmak üzereyim.
Ömür dediğin ne ki
Başladı bitti işte
Bitmeden de biten sevdalar gibi.
Ne yazık ki;
Her şey na tamam kalıyor
O bitişte....o bitişte...
Bilal BÜTÜN